

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.431 van 23 mei 2000
in de zaak A. 86.556/XII-2217.**

In zake : Jan CRAB,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de Hogeschool ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN CAENEGHEM,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Quinten Matsijslei 34.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan CRAB op 6 september 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen van 21 juni 1999 waarbij hij niet als docent is geconcordeerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker ook de vernietiging vordert van die beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 maart 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LENAERTS, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat W. VAN CAENEGHEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker ter zitting een "zittingsnota" neerlegt en de verwerende partij vraagt dit stuk uit de debatten te weren; dat de mogelijkheid om een zittingsnota neer te leggen niet in het procedurereglement is opgenomen, zodat met dit stuk geen rekening wordt gehouden;

2. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

2.1. Verzoeker is vast benoemd als leraar artistieke vakken (specialiteit : beeldhouwen, boetseren) aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (Kask) te Antwerpen.

2.2. Door het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet) wordt het hoger onderwijs

gereorganiseerd; de instellingen voor hoger kunstonderwijs worden in de hogescholen geïntegreerd : de Kask wordt opgenomen in de Hogeschool Antwerpen.

2.3. Ten gevolge van die reorganisatie moet ook het personeel worden geconcordeerd. Op 9 juni 1997 besluit de raad van bestuur van de hogeschool verzoeker als assistent te concorderen, niet als docent. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing wordt door de Raad van State verworpen (arrest nr. 70.214 van 16 december 1997); bij arrest nr. 74.923 van 2 juli 1998 wordt de afstand van het geding vastgesteld.

2.4. Verzoeker dient een nieuwe aanvraag voor artistieke faam in op grond van artikel 317bis van het hogescholendecreet, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1998. Op het aanvraagformulier schrapt hij de zin "Ik verklaar mij akkoord met de procedure zoals beslist bij de Raad van Bestuur" en per criterium voegt hij een overzichtslijst met referenties bij die zijn aanvraag moeten staven. Hij weigert echter bewijsstukken voor te leggen en verantwoordt dit als volgt :

"Vermits een kopie geen bewijsstuk is, en Kaska ons uitdrukkelijk meldt dat niets wordt teruggegeven dien ik geen 'bewijsstukken' (catalogi, persartikels, video's, etc...) in. Ik houd die op eenvoudig verzoek ter Uwer beschikking, op voorwaarde dat ik ze terugkrijg".

2.5. Op 21 mei 1999 adviseert de commissie artistieke faam van het departement audiovisuele en beeldende kunst verzoekers aanvraag onontvankelijk te verklaren, omdat het dossier niet conform de vastgestelde procedure zou zijn ingediend.

De raad van bestuur volgt dat advies op 21 juni 1999;

3. Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van ontstentenis van belang uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat beide grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat het grondwettelijk beschermd gelijkheidsbeginsel geschonden is "wegens een discriminatie in het overgangsstelsel tussen de vóór 29/08/98 (datum publicatie onderwijsdecreet IX) tot docent geconcordeerden, waarvan de concordantie bekrachtigd werd door art. 80, onderwijsdecreet IX, en de na 29/08/98 op grond van art. 45, 79 en 83, onderwijsdecreet IX, te concorderen artistieke personeelsleden"; dat verzoeker aldus kritiek levert op het decreet, terwijl de Raad van State geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de grondwettigheid van een decreet; dat verzoeker in die hypothese de Raad van State verzoekt om dienaangaande een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Arbitragehof; dat de snelheid waarmee de Raad in de fase van het kort geding moet optreden in principe niet te verenigen is met het stellen van een prejudiciële vraag

aan het Arbitragehof, zodat het middel niet tot schorsing kan leiden;

4.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel schending aanvoert van "de regels, vastgelegd in art. 6 E.V.R.M. en in art. 13 v/d Grondwet en de art. 146 en 160 v/d Grondwet, in de mate dat de verwerende partij de aanvraag van verzoekende partij tot het bekomen van de artistieke faam onontvankelijk verklaart, omdat de verzoekende partij niet akkoord kon gaan met de procedure, vastgelegd in de voorbereidende beslissing van de Raad van Bestuur van 26/10/98, en schending van art. 317bis v/h Hogescholendecreet, in de mate rekening gehouden wordt met andere criteria dan deze bedoeld in §3, en schending van de art. 10 en 11 v/d Grondwet, in de mate ook andere personeelsleden bij hun aanvraag te kennen geven niet akkoord te kunnen gaan met de voorbereidende beslissing van 26/10/98 en de vastgelegde procedure, wat het onderzoek van hun aanvraag niet belemmerde";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat wie uitgenodigd wordt om een dossier in te dienen ten einde zijn artistieke faam erkend te zien, ook als hij van oordeel is dat de procedure niet wettig is, eerst dergelijke aanvraag moet indienen en pas daarna de ten opzichte van hem genomen beslissing kan bestrijden; dat verzoeker volgens de verwerende partij geen dossier heeft ingediend en daarvoor geen in rechte aanvaardbare redenen zoals bijvoorbeeld overmacht aanvoert, zodat hij opnieuw zijn rechtsaanspraken op concordantie tot docent niet heeft uitgeoefend; dat volgens haar evenmin een inbreuk op artikel 6 EVRM kan worden vastgesteld nu verzoeker nagelaten heeft om gebruik te maken van de mogelijkheid om een gedocumenteerd dossier in te dienen en zich beperkt heeft tot het indienen van een summier administratief dossier;

Overwegende dat uit de keuze van de geschonden bepalingen en uit de verdere uitwerking van het middel blijkt dat verzoeker uitgaat van de premisse dat zijn aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat hij in het aanvraagformulier de zin heeft geschrapt waarmee hij zich akkoord diende te verklaren met de procedure; dat zoals verzoeker terecht stelt ook andere aanvragers die zin hebben geschrapt en hun aanvraag daardoor niet onontvankelijk is geworden; dat echter uit het dossier kan worden afgeleid dat verzoekers aanvraag niet om die, maar om een andere reden is afgewezen, namelijk omdat hij geen bewijsstukken heeft bijgevoegd; dat dit inzonderheid kan worden afgeleid uit de vermelding door de commissie artistieke faam bij verzoekers naam van de opmerking : "Diende alleen administratief dossier in"; dat het feit dat hij zich niet akkoord heeft verklaard met de procedure verzoeker niet het recht verleent om zomaar af te wijken van de vooropgestelde procedure; dat uit het model opgesteld door de verwerende partij en door verzoeker gebruikt voor zijn aanvraag, blijkt dat van de kandidaten ook bewijsstukken werden gevraagd; dat de verantwoording die verzoeker in zijn aanvraag geeft voor het ontbreken van enig bewijsstuk, niet steekhoudend is; dat verzoeker met name niet aantoont waarom het hem niet mogelijk zou zijn geweest kopies voor te leggen aan de commissie artistieke faam van bewijsstukken zoals catalogi, pers-artikels en video's; dat niet hij diende te oordelen over de bewijswaarde ervan, maar de commissie artistieke faam; dat indien de commissie van oordeel zou geweest zijn dat kopies niet volstonden, zij verzoeker om verduidelijking of om inzage kon vragen; dat het middel echter alleen al niet als ernstig beoordeeld kan worden omdat verzoekers uitgangspunt verkeerd is, namelijk zijn stelling dat de aanvraag zou zijn afgewezen omdat hij zich niet akkoord had verklaard met de procedure;

4.3. Overwegende dat verzoeker als derde middel schending van de zorgvuldigheidsplicht opwerpt; dat hij, zich baserend op een brief van een vakbondsafgevaardigde die als waarnemer de zittingen van de commissie heeft bijgewoond, stelt dat de procedure gevolgd door de commissie artistieke faam onvoldoende ernstig werd gevoerd, omdat "niet vanuit de inhoud van het dossier werd geoordeeld, doch wel vanuit een eerdere bekendheid, zodat uiteindelijk voortgegaan werd op subjectieve gegevens die geen verband houden met het ingediende dossier", omdat verschillende leden vragen hebben gesteld over het element 'artistieke faam' die niet zijn beantwoord wat duidt op een gebrek aan objectiviteit en omdat "de commissieleden al naargelang de snelheid waarmee men zijn beoordelingsfiche invulde, op verschillende tijdstippen de vergadering hebben verlaten, zodat de facto geen collegiale beoordeling in de commissie heeft plaatsgevonden";

Overwegende dat de verwerende partij de brief van de vakbondsafgevaardigde als "éénzijdig" kwalificeert en opmerkt dat, waar voor elk departement een andere commissie werd samengesteld, in de brief niet wordt gespecificeerd over welke commissiezittingen het gaat; dat het feit dat aan elke kandidaat slechts zeven minuten zouden zijn gespendeerd, moet worden gerelativeerd daar de commissieleden uiteraard vertrouwd zijn met het oeuvre van de verschillende kandidaten, aangezien per departement een andere commissie werd samengesteld met twee vaste leden en vier wisselende leden die behoren tot de betrokken artistieke discipline en aangesteld zijn op advies van de betrokken departementsraad; dat de verwerende partij tenslotte aanstipt dat "de adviezen besproken werden op een vergadering van de Raad van Bestuur, die uiteindelijk collegiaal de bestreden beslissing heeft genomen";

Overwegende dat de kritiek die verzoeker uit, gericht is tegen de wijze waarop in de commissie artistieke faam het advies tot stand is gekomen; dat de beslissing echter uitgaat niet van die commissie, maar van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen die op basis van het advies van de commissie een beslissing heeft genomen; dat verzoeker echter nalaat enige kritiek te uiten op de besluitvorming in de schoot van de raad van bestuur, zodat ook het derde middel niet ernstig is, vermits een eventuele fout bij de besluitvorming over het opstellen van het advies door de raad van bestuur kan zijn rechtgezet en dus niet zonder meer tot de onwettigheid van de aangevochten beslissing van de raad van bestuur hoeft te leiden;

5. Overwegende dat aangezien geen van de middelen ernstig is, de vordering tot schorsing verworpen dient te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig mei 2000, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. BAERT.